

національної правової системи, рівня розвитку суспільства і першочергових потреб, інтересів народу України.

Триваючий процес вступу України до ЄС, активне співробітництво з Радою Європи, ОБСЄ та іншими міжнародними організаціями, виконання взятих міжнародно-правових зобов'язань, змушують остаточно відійти від хибної практики попередніх авторитарних режимів, перетворити МВС з ієрархічного і закритого органу пострадянського режиму у підконтрольний громадськості відкритий демократичний орган публічної влади, з якісно новою філософією управління, дієвими формами і методами роботи. Це сприятиме розбудові в Україні своєї національної моделі як правоохоронної, так і правозахисної діяльності, які відповідали б загальноновизнаним демократичним цінностям, європейським стандартам, служили б суспільству шляхом забезпечення охорони прав і свобод людини, протидії злочинності та підтриманням публічної безпеки і порядку.

1. Білас А. І. Взаємодія правоохоронних органів України та країн ЄС: уніфікація стандартів правоохоронної діяльності / А. І. Білас // Європейські перспективи. – 2016
2. Правознавство : підручник: для студ. вищ. навч. закл. / відп. ред. Олійник А. Ю. К. : Прав. єдність, 2008.
3. Закон України "Про державний захист працівників суду та правоохоронних органів" ВС України Закон от 23.12.1993 № 3781-ХІІ редакція дейдувет с 05.01.2017.
4. Законів України «Про Національну поліцію» Верховна Рада України; Закон від 02.07.2015 № 580-VIII.
5. Закон України «Про Національне антикорупційне бюро України» ВС України- Закон от 14.10.2014 № 1698-VII редакція с 05.01.2017.

Балагун Іван Сергійович
курсант факультету підготовки фахівців
для підрозділів кримінальної поліції ДДУВС

Науковий керівник –
викладач кафедри тактико-спеціальної
підготовки **Чуриков Д.С.**

ОСОБЛИВОСТІ КОМУНІКАЦІЇ ПОЛІЦЕЙСЬКИХ ПРИ ЗДІЙСНЕННІ НИМИ СЛУЖБОВИХ ОБОВ'ЯЗКІВ

Сучасне буття працівників поліції наповнено спілкуванням з найрізноманітнішими людьми. На сьогоднішній день в Україні налічується близько 33% представників іноземних націй та національних меншин. Україна є світською державою, тому діяльність органів виконавчої влади має не аби-яке значення у формуванні іміджу країни. Але повернемося до самої діяльності поліцейських.

Значну частину часу працівники поліції витрачають на пошук інформації тієї чи іншої справи шляхом спілкування з людьми. Також, слід зазначити,

що діяльність Національної поліції України є прозорою, тобто будь-які дії українського поліцейського не можуть бути закриті для громадськості. Саме тому сучасний поліцейський має дотримуватися жорстких правил та завжди бути пильним щодо того, що він говорить і як він говорить. Дії поліцейських під час спілкування з людьми називається «Тактикою комунікації».

Багато дій поліцейських мають свої специфічні особливості, тактика комунікації не є виключенням. Існує ряд особливостей щодо спілкування правоохоронця з особою.

Поліцейський повинен звертатись до громадян з повагою, на «Ви», свої вимоги та зауваження викладати в переконливій формі. При зверненні до громадянина він повинен привітатися з ним, після чого, приклавши руку до головного убору, назвати йому своє прізвище, звання та пред'явити на його вимогу службове посвідчення і повідомити мету звернення. Якщо до поліцейського звертаються громадяни, він також зобов'язаний прикласти руку до головного убору, а потім уважно вислухати і вжити заходів за їхніми заявами, а в необхідних випадках пояснити, куди слід звертатися для вирішення поставленого питання. На вимогу народних депутатів, посадових осіб і громадян поліцейський зобов'язаний назвати своє прізвище, місце роботи і пред'явити службове посвідчення.

У поводженні з громадянами недопустимі:

- зверхній тон, грубість, зарозумілість;
- іронічне або неввічливе викладання зауважень;
- вирази або репліки, які ображають людську гідність;
- погрози, повчання і несправедливі докори;
- пред'явлення незаслужених звинувачень;
- погрозливі чи образливі жести або знаки.

При спілкуванні з громадянами працівники поліції повинні виявляти спокій, витримку та розсудливість. Вони не повинні відповідати грубістю на грубість і у своїх діях керуватися особистими неприязними почуттями.

Якщо порушник на зроблені йому зауваження реагує збуджено, необхідно дати йому час заспокоїтись і попросити пояснення з приводу його неправильних дій, роз'яснити неправомірність його поведінки з посиланням на відповідні закони, постанови та інші нормативні акти. Тільки після цього може бути прийняте рішення про складання протоколу, накладення штрафу на місці, доставляння порушника у відділ поліції або можливість обмежитись зауваженням. Зауваження правопорушникам, які мають при собі дітей, за можливості робиться так, щоб діти цього не чули.

Працівники поліції не повинні втручатися у суперечки особистого (домашнього) характеру, за винятком випадків, коли є безпосередня загроза для життя і здоров'я громадян, допускається порушення публічного порядку або хтось потребує допомоги поліції. З підлітками патрульні повинні поводитися також ввічливо, як і з дорослими. Зауваження дітям робиться з урахуванням їх психології та рівня розвитку.

З документами, що перевіряються у громадян, необхідно поводитися акуратно, не робити на них або в них будь-яких позначок. Якщо у документ вкладені гроші, записка і т. п., необхідно запропонувати власникові самому вилучити їх звідти. При неможливості встановити особу за відсутності документів або при наявності їх очевидної підробки поліцейський запрошує особу до відділу поліції для її встановлення.

Працівник поліції повинен допомогти особі, яка звертається до нього з проханням. Повага до особи поліцейського повинна бути відповідною етичним нормам. Матеріальне, соціальне, політичне та інші становища окремої особи не можуть бути відокремлені або обмежені в послугах поліцейського.

Поліцейський також має низку прав, які допомагають йому при комунікації з людьми, під час виконання своїх службових обов'язків:

а) вимагати від громадян і службових осіб, які порушують громадський порядок, припинення правопорушень та дій, що перешкоджають здійсненню повноважень поліції, на місці попереджати осіб, які допустили малозначні адміністративні порушення, а в разі невиконання зазначених вимог застосувати передбачені Законом України «Про Національну Поліцію» заходи примусу;

б) при підозрі у вчиненні правопорушень перевіряти у громадян документи, що посвідчують їх особу, а також інші документи, необхідні для з'ясування питання щодо додержання правил, нагляд і контроль за виконанням яких покладено на поліцію;

в) у межах своєї компетенції тимчасово обмежувати або забороняти доступ громадян на окремі ділянки місцевості чи об'єкти з метою забезпечення громадського порядку, громадської безпеки, охорони здоров'я людей.

Ці, та деякі інші права передбачені Законом України «Про Національну Поліцію», що значно полегшує спілкування й проведення процесуальних дій з особами.

Отже, підводячи висновок, можна стверджувати, що поліцейські мають у своїй професійній діяльності певні особливості щодо комунікації з людьми. Ці особливості чітко зафіксовані і обов'язкові до виконання всіма працівниками поліції. Порушення вимог, зазначених законодавчими актами поліцейських передбачають відповідальність за свої дії працівників поліції. Тому сучасному поліцейському необхідно бути надзвичайно уважним при спілкуванні з особами не тільки у фізичному плані, але і у вербальному, бо високо-розвинена інформаційна сфера в світі може досить сильно заплямувати імідж та діяльність всієї Національної Поліції України.